

hed for at vælge, hvad enten man interesserer sig for fodbold, spejder, kunst eller musik.

Med lovforslaget, der ændrer musikloven som følge af udmøntningen af kommunalreformen, gøres det nu lovpligtigt for kommunerne at drive musikskoler. I Venstre ønsker vi at styrke den musikalske fødekæde. Enhver stump, dreng som pige, der drømmer om at blive den nye Lars Ulrich, Lars H.U.G., Lars Lilholt eller Lars Hannibal eller måske en ny Swan Lee, skal have mulighederne for at blive det.

I Venstre ser vi det som noget positivt, at vi styrker den musikalske talentpleje gennem MGK'erne og musikkonserverierne. Når jeg lytter til de unge danske musikere og talenter, som hvert år indtager scenen på spotfestivalen og viser, at dansk musik er i livlig vækst og udvikling, tænker jeg: Fedt, hvor er det fedt, for hvad nu, hvis Swan Lee aldrig nogen sinde havde fået mulighed for at udvikle sig fra en grim ælling til en Swan Lee?

I sidste uge viste en evalueringsrapport, at også de rytmiske spillesteder er i vækst. Alene de mindre og mellemstore spillesteder samler hvert år mere end 2 millioner danskere til koncerter, og der afholdes mindst 12.500 koncerter årligt, så det er altså blevet in at være musiker. De toner lyder også fra branchen selv, der siger, at talentmassen vokser frem som spirerne i det gryende forår.

Også de rytmiske spillesteder styrkes i forbindelse med ændringen af musikloven. De amtslige tilskud overgår til staten, og finansieringen af de rytmiske spillesteder styrkes yderligere gennem udmøntningen af finanslovaftalens pulje til musikinitiativer. Det hilser vi sammen med de øvrige elementer i lovforslaget velkommen i Venstre.

I disse tider, hvor man som politiker skal opgive alle interesser og medlemskaber, kan jeg vel lige så godt indrømme, at jeg er ret stor tilhænger og til dels afhængig af dansk musik. I disse tider, hvor man jo skal definere sine interesser, må jeg sige, at jeg har en klar interesse i, at dansk musik styrkes. Jeg har sågar en fortid og nok også en fremtid blandt publikum på både de rytmiske spillesteder og stolerækkerne ved de klassiske koncerter.

Kl. 15.15

Selvfølger er der kommuner, der brokker sig. Der er høringsvar fra KL, der siger, at musikskolerne ikke burde være lovpligtige, men i

Venstre spørger vi: Hvem er det, der bliver tabere, hvis kommunerne ikke driver musikskoler? Det bliver de børn, der drømmer om at blive rockstjerner eller går rundt med en lille Pavarotti i maven. Taberne bliver de musikalske talenter og den danske musikscene, som ikke længere vil frembringe talenter og succesbands, der også kan sælge plader uden for de danske grænser og bidrage til den kreative eksport. Taberne bliver såmænd også alle os, som stadig gerne vil kunne tænde for radioen og høre fremragende dansk musik.

I Venstre mener vi, at det er i alles interesse, at den musikalske fødekæde styrkes, og vi støtter, at staten overtager finansieringen af landsdelsorkestrene, og at staten overtager ansvaret for MGK'erne.

På den anden side er der også høringsvar, som udtrykker bekymring over, at der ikke er nedskrevet klare krav til omfanget af musikskolernes undervisning. Her må vi bare sige: Er det ikke allerede et skridt fremad, vi tager ved at gøre det lovpligtigt for kommunerne at drive musikskoler? Den bekendtgørelse, som gælder for området i dag, og som netop definerer de vejledende krav, fastholdes jo, og som det også fremgår af lovforslaget, vil det stadig være den bekendtgørelse, der fastslår, hvilke standardvedtægter der skal skabes for musikskolerne.

Vi er ikke villige til at gå ind i en diskussion om at stille totale krav på musikskoleområdet, altså krav om, at der skal undervises i alt alle steder. Vi tror, der er mulighed for, at der kan skabes en fleksibilitet, men i udvalgsbehandlingen er vi villige til at gå ind i en diskussion om, hvorvidt der kan opstilles fleksible minimumskrav.

I Venstre støtter vi lovforslaget. Vi mener, det er et positivt skridt fremad, vi mener, ændringerne styrker musikloven, og vi ser frem til en konstruktiv udvalgsbehandling, hvor vi kan være med til at styrke den musikalske fødekæde i Danmark. Når Lars i 3. klasse drømmer om at blive en rigtig musiker, en Lars Ulrich, en Lars Lilholt, en Lars Hannibal eller en Lars H.U.G., er vi også nødt til at tage et ansvar for at sikre, at rammerne er til stede.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Der er lige nogle bemærkninger, og den første kommer fra fru Elsebeth Gerner Nielsen.